

Remembering the Sheep

By Elder William K. Jackson
Of the Seventy

Să ne aducem aminte de oi

Vârstnicul William K. Jackson
din Cei Șaptezeci

October 2025 general conference

The principle of counting and accounting works. It is the Lord's way.

Christ is the Good Shepherd. Each one of the flock is precious to Him. He patterned shepherding and taught us by word and deed the qualities of a good shepherd, including knowing your sheep by name, loving them, finding those that are lost, feeding, and, ultimately, leading them back home again. He expects us to do the same as His undershepherds.

We can learn much about ministering the Lord's way from the ancient prophet—and exceptional shepherd—Moroni. He lived during very difficult times, not having the benefits of cell phones, computers, and the internet. But he managed to keep track of the sheep. How was this done? We get a glimpse into his methodology in Moroni 6. There we read that members “were numbered among the people of the church of Christ; and their names were taken, that they might be remembered and nourished by the good word of God, to keep them in the right way. ... The church did meet together oft, to fast and to pray, and to speak one with another concerning the welfare of their souls” (Moroni 6:4–5; emphasis added).

For Moroni, it was all about people—names! He practiced the principle of counting and accounting so that all would be remembered. Any who struggled or wandered were noticed, allowing the Saints to discuss their welfare in councils. Like the shepherd who left the ninety and nine (safe and secure, I am certain) and went after the one that was lost (see Luke 15:4–7), we have been asked to be just as aware of our flocks—to notice

Principiul numărării și al ținerii evidenței este eficient. Este calea Domnului.

Hristos este Păstorul cel Bun. Fiecare din turmă este prețios pentru El. El a stabilit modul de a păstori și ne-a învățat, prin cuvânt și faptă, însușirile unui bun păstor, cum ar fi faptul de a cunoaște oile pe nume, de a le iubi, de a le găsi pe cele pierdute, de a le hrăni și, în cele din urmă, de a le aduce din nou acasă. El Se așteaptă ca noi să facem la fel, în calitate de păstori aflați sub îndrumarea Sa.

Putem învăța multe despre păstoria în felul Domnului de la un profet din vechime – și păstor deosebit – Moroni. El a trăit în vremuri foarte grele, fără să aibă la dispoziție telefoane mobile, calculatoare și internet. Dar a reușit să țină evidența oilor. Cum a făcut acest lucru? Putem arunca o privire asupra metodelor lui în Moroni 6. Acolo, citim că membrii „au fost numărați printre oamenii Bisericii lui Hristos; iar numele lor au fost luate pentru ca ei să poată fi ținuți minte și hrăniți de cuvântul cel bun al lui Dumnezeu, pentru ca să-i păstreze pe ei pe calea cea bună... Biserica s-a adunat laolaltă deseori ca să postească și să se roageși să vorbească unul cu altul despre bunăstarea sufletelor lor” (Moroni 6:4-5; subliniere adăugată).

Pentru Moroni, totul se reducea la oameni – nume! El a pus în practică principiul numărării și al ținerii evidenței, pentru ca toți să fie ținuți minte. Pe cei care întâmpinau greutăți sau care se rătăceau îi observa, permițând sfinților să discute despre buna lor stare în consilii. Asemenea păstorului care a lăsat cele nouăzeci și nouă de oi (în siguranță, sunt siguri) și s-a dus după cea pierdută (vedeți Luca 15:4-7), ni s-a cerut să fim la fel de

and remember and go and do likewise.

As a mission leader in India, I recall asking a young branch president about some of his goals for the coming year: “How many men will you prepare to receive the Melchizedek Priesthood?” His immediate response was “Seven!”

I wondered from where in the ether he had conjured up that very specific number! Before I could respond, he produced a piece of paper with the numbers one through seven written down the side. The first five lines had names on them—real people that he and his elders quorum were going to invite and encourage to have the blessing of the priesthood in their lives. Of course, I had to ask about the empty lines six and seven. “Oh, President,” he said, shaking his head sympathetically, “surely we will baptize at least two men in the first of the year who could have the priesthood by the end of the year.” This superb leader understood the principle of counting and accounting.

Christ has organized His Church in such a way that it should be difficult to forget a soul, for each is dear to Him. Every individual in a ward, regardless of age or gender, has a multitude of stewards—shepherds—who are tasked with looking after them, with remembering. A young man, for example, has assigned to his well-being a bishopric, ministering brothers, adult youth advisers, seminary teachers, quorum presidencies, and then some—all serving as safety nets, strung up firmly beneath that youth to catch him if he falls. Even if just one net is properly positioned, that young man will be safe, noticed, and remembered. And yet, often we find nary a net in place. People wander off routinely into the mists—and no one notices. How can we be better shepherds? We can learn to count and account.

The Church supplies us with reports and tools to do just that—to remember. The Quarterly Report is a prime example. It allows us to count and account for each member multiple times and to notice those who go missing or need our help and our love. The Action and Interview List identifies those who require our attention right now, as do the Temple Recommend Status report and others. These counting and accounting tools focus us in on people. Who needs a calling, a priesthood advancement, or help taking

atenți la turmele noastre – să le observăm, să ne amintim de ele și să ne ducem și să facem la fel.

Îmi amintesc că, în calitate de conducător de misiune în India, l-am întrebat pe un tânăr președinte de ramură care erau unele dintre obiectivele lui pentru anul următor: „Câți bărbați veți pregăti pentru a primi Preoția lui Melchizedek?”. El mi-a răspuns imediat: „Șapte!”.

M-am întrebat de unde a luat, din senin, acest număr atât de exact. Înainte să pot adăuga ceva, el a scos o hârtie cu numerele de la unu la șapte. Primele cinci rânduri aveau nume – persoane reale pe care el și cei din cvorumul vârstnicilor plănuiau să-i invite și să-i încurajeze să primească binecuvântarea de a avea preoția în viața lor. Desigur, l-am întrebat despre rândurile șase și șapte necompletate. „O, președinte”, a spus el, dând din cap cu compasiune, „cu siguranță vom boteza cel puțin doi bărbați în prima parte a anului, care ar putea primi preoția până la sfârșitul anului”. Acest conducător deosebit înțelegea principiul numărării și al ținerii evidenței.

Hristos a organizat Biserica Sa într-un asemenea mod, încât să fie greu să fie uitat vreun suflet, pentru că fiecare Îi este drag. Fiecare membru al unei episcopii, indiferent de vârstă sau gen, are numeroși slujitori, sau păstori, însărcinați să aibă grijă de el, să-și aducă aminte de el. Un tânăr băiat, de pildă, are desemnați pentru starea lui bună un episcopat, frați care păstoresc, sfătuitori adulți pentru tineri, învățători de seminar, președinții ale cvorumurilor și pe alții – toți slujind ca o plasă de siguranță, bine întinsă sub acel tânăr, ca să-l prindă dacă va cădea. Chiar și o singură plasă, dacă este așezată bine, este de ajuns ca acel tânăr să fie protejat, observat și ținut minte. Și, totuși, adesea nu găsim nicio plasă. Oamenii se rătăcesc, adesea, în negură – și nimeni nu observă. Cum putem fi păstori mai buni? Putem învăța să numărăm și să ținem evidența.

Biserica ne oferă rapoarte și instrumente tocmai pentru a face acest lucru – a ne aduce aminte. Raportul trimestrial este un exemplu excelent. El ne permite să numărăm și să ținem evidența fiecărui membru de mai multe ori și să-i observăm pe cei care lipsesc sau care au nevoie de ajutorul și dragostea noastră. Lista cu măsuri și interviuri îi identifică pe cei care au nevoie de atenția noastră imediată, la fel ca raportul privind situația recomandărilor pentru templu și altele. Aceste instrumente de numărare și ținere a

a family name to the temple? Who could we be helping to prepare for a full-time mission? Who went missing this month? These tools help us to remember people.

I knew a family from the United States who took an assignment in Africa. On their very first Sunday, they walked into the only Church unit in the country, where they were greeted enthusiastically. By the end of the morning, the man's wife had been called as the Relief Society president and he as the Young Men leader! He asked an exhausted-looking branch president how many young men there were. This faithful, first-generation leader pointed to the back of the sacrament hall and said, "Those two right there." The man was appropriately skeptical, so he took a branch roster home, quickly noting that there were actually 20 young men on the list. He returned to the branch president and asked for two dynamic, bilingual young adults to serve as his counselors and then sat down with them and the two boys to review the names.

Then these diligent young people went to work. Over the next few months, they found every boy listed. Name by name, those lost sheep were welcomed back by their peers and fed spiritually and physically! Within a year, on any given Sunday, there was an average of 21 young men in attendance. Thank goodness for young men who counted and accounted.

A dear friend of mine, as a young graduate student, moved with his family to a large American city to continue his education. He was immediately called to preside over the elders quorum. A little nervous about his first interview with the stake president, he was determined to go prepared. He told the stake president that he had three goals for the upcoming year: (1) 90 percent ministering, (2) a substantive gospel lesson each week, and (3) a well-planned quorum activity every month.

Smiling at my friend, this wise stake president asked, "Can you name a less-active quorum member who you could help get to the temple with his family this year?" That caught my friend by surprise. He thought carefully and came up

evidenței ne fac să ne concentrăm asupra oamenilor. Cine are nevoie să primească o chemare, să avanseze în cadrul preoției sau de ajutor pentru a duce un nume al unui membru al familiei la templu? Pe cine am putea ajuta să se pregătească pentru o misiune cu timp deplin? Cine a lipsit luna aceasta? Aceste instrumente ne ajută să ne aducem aminte de oameni.

Am cunoscut o familie din Statele Unite care a primit o însărcinare în Africa. Chiar în prima lor duminică, au intrat în singura unitate a Bisericii din acea țară și au fost primiți cu entuziasm. Până la sfârșitul dimineții, soția a fost chemată să fie președinta Societății de Alinare, iar soțul, conducătorul Tinerilor Băieți! El l-a întrebat pe președintele de ramură, care părea epuizat, câți tineri băieți erau. Acest conducător credincios, din primă generație de membri, a arătat spre partea din spate a sălii de împărtășanie și a spus: „Acea doi de acolo”. Bărbatul a fost sceptic, pe bună dreptate, așa că a luat acasă lista cu membrii ramurii, observând rapid că erau, de fapt, 20 de tineri băieți pe listă. S-a întors la președintele de ramură și a cerut doi tineri adulți energici, bilingvi, care să-i fie consilieri și, apoi, s-a așezat împreună cu ei și cu cei doi băieți pentru a trece prin lista de nume.

Apoi, acești tineri harnici s-au apucat de treabă. În lunile următoare, i-au găsit pe toți băieții de pe listă. Nume după nume, acele oi pierdute au fost aduse înapoi de către semenii lor și hrănite atât spiritual, cât și fizic! În decurs de un an, în fiecare duminică, erau în medie 21 de tineri prezenți. Suntem recunoscători pentru tinerii băieți care au numărat și au ținut evidența.

Un bun prieten de-al meu, pe vremea când era un tânăr absolvent de facultate, s-a mutat cu familia lui într-un mare oraș american pentru a-și continua studiile. A fost chemat imediat să prezideze cvorumul vârstnicilor. Puțin emoționat în legătură cu primul său interviu cu președintele de țară, era hotărât să se ducă pregătit. I-a spus președintelui de țară că are trei obiective pentru anul următor: 1) 90% păstorire, 2) o lecție puternică despre Evanghelie în fiecare săptămână și 3) o activitate a cvorumului bine planificată în fiecare lună.

Zâmbindu-i prietenului meu, acest președinte de țară înțelept l-a întrebat: „Poți să numești un membru mai puțin activ al cvorumului pe care l-ai putea ajuta să ajungă la templu cu familia sa anul acesta?”. Aceasta l-a luat prin surprin-

with a name. "Write that down," directed the stake president. Then this experienced leader asked the same question three more times—and the interview was over. This young man walked out of that interview having learned one of his greatest lessons on leadership and ministering. He went into the interview with programs, lessons, and activities. He walked out with names! Those four names subsequently became a major focus of his ministry and that of his quorum.

As a mission leader, I visited one of my branches one Sunday morning. I noticed that the branch president kept taking a card out of his pocket and writing on it. I decided to ask him about that after the closing prayer. Once the meeting ended and before I could inquire about the card, the branch mission leader raced to the podium, where he was handed the paper. I quickly followed this enthusiastic leader to his weekly branch missionary coordination meeting. Before they started, he took the paper out of his pocket. It was filled with the names of members who had been missing from sacrament meeting. Within a few minutes, each member of the council had selected a name or two, committing to visit them that very day to make sure that they were OK and to let them know that they had been missed. Now that is counting and accounting.

I recall a district, hours by jet from the nearest temple, where maintaining a current recommend was a high priority, despite the fact that it would likely never be used. The first Sunday of each month, leaders used their counting tools to account for their endowed members. If they found that a recommend was soon to expire, the executive secretary would schedule a renewal interview. People with expired recommends were counseled over, then sought out to assist them in returning to the covenant path. I asked how many of their endowed members had a current recommend. The answer was an astounding 98.6 percent. When asked about the six whose recommends had expired, the leaders were able to identify them by name and described to me the efforts being made to get them back!

A few years ago, my family moved back to the United States. We were excited to attend

dere pe prietenul meu. El s-a gândit cu atenție și a rostit un nume. „Notează-l”, l-a îndrumat președintele de țară. Apoi, acest conducător cu experiență a adresat aceeași întrebare de încă trei ori – și interviul s-a încheiat. Tânărul a ieșit din acel interviu după ce învățase una dintre cele mai mari lecții despre conducere și păstorie. A intrat la interviu având în minte programe, lecții și activități. A ieșit cu nume! Acele patru nume au devenit ulterior un punct central al păstoririi lui și a cvorumului său.

În calitate de conducător de misiune, am vizitat una dintre ramurile mele într-o dimineață de duminică. Am observat că președintele de ramură tot scotea un bilețel din buzunar și scria pe el. M-am hotărât să-l întreb despre acest lucru după rugăciunea de încheiere. Imediat ce s-a terminat adunarea, înainte să apuc să-l întreb despre bilețel, conducătorul muncii misionare la nivel de ramură s-a dus în grabă către podium, unde i s-a înmănat acel bilețel. L-am urmat repede pe acest conducător entuziasmat la adunarea săptămânală de coordonare a muncii misionare. Înainte de a începe, el a scos bilețelul din buzunar. Era plin cu numele membrilor care au lipsit de la adunarea de împărtășanie. În doar câteva minute, fiecare membru al consiliului a ales unul sau două nume și și-a asumat responsabilitatea de a vizita persoanele chiar în acea zi, pentru a se asigura că sunt bine și pentru a le spune că li s-a simțit lipsa. Această înseamnă a număra și a ține evidența.

Îmi amintesc de un district, aflat la ore de zbor de cel mai apropiat templu, unde menținerea unei recomandări valabile era o mare prioritate, deși probabil nu avea să fie folosită niciodată. În prima duminică din fiecare lună, conducătorii își foloseau instrumentele de numărare pentru a ține evidența membrilor înzestrați. Dacă descopereau că o recomandare urma să expire curând, secretarul executiv programa un interviu de reînnoire a acesteia. În consilii, se discuta despre persoanele cu recomandări expirate și, apoi, acestea erau căutate pentru a fi sprijinite să revină pe cărarea legămintelor. Am întrebat câți dintre membrii lor înzestrați aveau o recomandare valabilă. Răspunsul a fost uimitor: 98,6%. Când am întrebat despre cei șase ale căror recomandări expiraseră, conducătorii i-au putut identifica pe nume și mi-au putut descrie eforturile depuse pentru a-i aduce înapoi!

În urmă cu câțiva ani, familia mea s-a mutat înapoi în Statele Unite. Eram entuziasmați să

church here after 26 amazing years in smaller, more isolated units. I was called as a ward missionary. We had a great ward mission leader and were doing exciting things and teaching wonderful people. I asked to attend a ward council meeting to observe and to get their help with the friends we were working with. I was surprised when all that was discussed was an upcoming ward activity. I approached the ward mission leader afterward and opined that he didn't get the chance to return and report on our people. His response? "Oh, I never get to report."

I contrasted that with a branch council meeting in Lahore, Pakistan, that I had attended just weeks before. This little group sat around a small table together, and all they talked about were people. Names. Each leader reported on their stewardship and the individuals and families that they were concerned about. All had the chance to add their thoughts on the best ways that they could bless those being discussed. Plans were made and assignments given. What a brilliant lesson in counting and accounting by name from our first-generation brothers and sisters.

In the Church of Jesus Christ, we have been instructed by prophets past and prophets present—and by the pattern set by our Savior—how to minister. We take names, we remember, and we counsel over the welfare of souls. Leaders who do this will never run out of agenda items in their council meetings! The principle of counting and accounting works. It is the Lord's way. We can do better. To God, who created the universe and rules over all, this work—His work and glory—is very personal. And so it should be for each of us, as instruments in His hands in His amazing work of salvation and exaltation. Miracles in the lives of real people will result. In the name of Jesus Christ, amen.

mergem la biserică aici, după 26 de ani minunați petrecuți în unități mai mici și mai izolate. Am fost chemat să fiu misionar la nivel de episcopie. Aveam un conducător al muncii misionare la nivel de episcopie minunat și făceam lucruri interesante și predam unor oameni deosebiți. Am cerut să particip la o adunare a consiliului episcopiei pentru a observa și a primi ajutorul membrilor acestuia în legătură cu prietenii cu care lucram. Am fost surprins că tot ce s-a discutat a fost o activitate viitoare a episcopiei. După aceea, l-am abordat pe conducătorul muncii misionare la nivel de episcopie și am menționat că nu a avut ocazia să se întoarcă și să raporteze despre persoanele noastre. Știți care a fost răspunsul lui? „O, nu am niciodată ocazia să raportez!”

Am făcut o comparație cu o adunare a consiliului ramurii din Lahore, Pakistan, la care participasem cu doar câteva săptămâni înainte. Acest mic grup stătea împreună la o masă și tot ce discutau era despre oameni. Nume. Fiecare conducător raporta despre administrația sa și despre persoanele și familiile pentru care își făcea griji. Toți aveau ocazia să-și exprime gândurile despre cele mai bune moduri în care-i puteau binecuvânta pe cei despre care se discuta. Se întocmeau planuri și se ofereau însărcinări. Ce lecție minunată despre a număra și a ține evidență în funcție de nume, venită de la frații și surorile noastre din prima generație în Biserică!

În Biserica lui Isus Hristos, am fost învățați cum să păstorim de profeți din trecut și de profeți din prezent și prin modul stabilit de Salvatorul nostru. Luăm nume, ne aducem aminte și discutăm despre starea bună a sufletelor. Conducătorii care procedează astfel nu vor epuiza niciodată subiectele de pe ordinea de zi a consiliilor lor! Principiul numărării și al ținerii evidenței este eficient. Este calea Domnului. Putem face lucrurile mai bine. Pentru Dumnezeu, Cel care a creat universul și stăpânește peste toate, această lucrare – lucrarea și slava Sa – este una foarte personală. Și așa ar trebui să fie și pentru fiecare din noi, ca instrumente în mâinile Sale în lucrarea Sa minunată de salvare și exaltare. Miracole vor avea loc în viața unor persoane adevărate. În numele lui Isus Hristos, amin.